

Päivän saarna 16.8. 2008 la

Teksti Jaakobin kirje 3: 7-8

Kaikki eläimet voi ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt, nelijalkaiset, linnut, matelijat ja meren eläimet, mutta kieltä ei yksikään ihminen pysty kesyttämään. Se on hillitön ja paha, täynnä tappavaa myrkkyä.

Mitä sydän on täynnä, siitä suu puhuu. Näin se taitaa mennä.

Mitä minun sydämeni on täynnä tällä hetkellä, entä sinun sydämesi? Sen tietää siitä mitä puhumme ja siitä millaisin äänenpainoin sanamme lausumme.

Ensiapua suusta loikkiviin kielellisiin sammakoihin on pestä suu saippualla. Auttaa se jonkin verran, mutta kokemuksesta tiedämme että se auttaa vain hetkiseksi.

Suun ja sen sanojen siivoamiseen tarvitaan parempaa pesuainetta kuin mäntysuopa. Lopulta muu ei auta kuin käydä kiinni ongelman ytimeen, sydämen asenteisiin.

Niihin auttaa ainoastaan Pyhän Hengen uudistus ja se saadaan uskomalla synnit anteeksi Jeesuksen sovintoveren tähden.

Kun sydämen tila muuttuu, niin puhe kauniiksi muuttuu! Tai ainakin alkaa muutos, jossa tajutaan nyt pyytää anteeksi niitä omien sanojen pistoksia, joista saatettiin ennen olla suorastaan ylpeitä.

Yksin Jeesus kykenee kesyttämään hillittömän kieleemme niin, että sydämestämme tahdomme ja tarkoitamme sanoillamme hyvää. Hänellä on siihen valta ja voima.

Päivän saarna 17.8. 2008 su

Teksti Matteuksen evankeliumi 5: 43- 48

"Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.'

Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiemiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille.

Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin?

Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

Jeesus kumosi heimoajattelun laajentaessaan yksilön vastuun ulottumaan kaikkiin kansoihin ja kaikenlaisiin ihmisiin.

Ennen oli saatettu ajatella hyvällä omallatunnolla : Tässä on raja, nyt riittää! Jeesus sen sijaan kehotti osoittamaan ystävällisyyttä jopa vihamielisesti suhtautuvia ihmisiä kohtaan ja rukoilemaan heille hyvää.

Perusteena tälle kaikelle oli ja on Jeesuksen ristillä toimittama syntien sovitus ja lunastus vapaaksi synnin, kuoleman ja saatanan vallasta. Pahan valta oli ennen kahlinnut ihmiset muurien taakse toisiaan vastaan.

Nyt pahan valta oli murrettu, ja Jeesus kutsui ja kutsuu tänäkin päivänä kaikkia liittymään uuteen ihmiskuntaan, joka on vihasta vapaana voimallinen rakastamaan vastaanhangoitteijoitakin ja jopa vihamiemiä Kristuksen rakkaudella.

Syntinsä Jeesuksen edessä anteeksi saanut ymmärtää, että vihamiemiäkin ovat Jumalalle rakkaita ihmisiä, joita paha vielä pitää otteessaan, niin kuin häntäkin ennen.

Silti elävä kristitty joutuu tunnustamaan, että rakkauden, jota hän tarvitsee, on tultava Jumalalta. Ihmisellä itsellään ei ole sellaista rakkautta. Jumalalle se on kuitenkin mahdollista, sillä Jeesuksen rakkaus asuu hänen omissaan Pyhän Hengen kautta.

Saamme palata siihen ensimmäiseen rakkauteen, joka meillä oli kun olimme uskossamme nuoria ja tuoreita. Se on mahdollista ja välttämätöntä.

Kun ajatella asiaa tarkemmin huomaamme, että se on paluuta Jumalan armon raikkaaseen ja ravitsevaan virtaan, joka nuorruttaa sielumme ja vahvistaa henkenemme.

Ymmärrämme jälleen miten paljon Jeesus on rakastanut meitä ja sen, että elämämme on yksin hänen armonsä varassa.

Rakas Jeesus, sinä olet synnyttänyt meidät lapsesi uuteen elämään antamalla meille meidän syntimme meille anteeksi ja lahoittamalla meille Pyhän Hengen. Uusi elämä on kokonaan sinun työtäsi.

Jeesus, riisu meistä pois kaikki itse rakennettu hurskaus ja jäykistyneet kaavat ja ajattelutavat. Tee meistä jälleen tuoreita ja rakkaita armonsi lapsia. Säilytä meissä vain sinun vaikuttamasi aito kasvu. Aamen.

Päivän saarna 18.8. 2008 ma

Psalmi 74: 21

Älä salli sorretun kääntyä pois apua saamatta, kurja ja köyhä ylistäkööt sinun nimeäsi.

Hyvin helposti sokeudumme omille synneillemme ja hyvin helposti osoitamme toisten syntejä, todellisia tai kuviteltuja.

Esimerkkinä tästä olkoon lehdessä kerrottu merkillinen tapaus lama-Suomesta. Kysymys oli erään yrityksen työpaikkojen säilymisestä.

Työntekijät saivat itse päättää vaihtoehdoista, joista toinen oli kaikkien työpaikkojen säilyminen sillä ehdolla jos palkankorotuksista pidättäydyttäisiin. Toinen vaihtoehto oli palkankorotus sillä edellytyksellä että osa työntekijöistä menettäisi työpaikkansa.

Työntekijät valitsivat palkankorotukset ja toimittivat samalla osan joukosta kilometritehtaalle. Miten mahtoi käydä irtisanottujen, jos heissä oli esimerkiksi asuntovelkaisia pienten lasten vanhempia?

Sattuuko sinuun jos joku lyö sinua? Entä sattuuko se Jumalaan? Välittääkö hän todella sinun kärsimyksistäsi? Välitätkö sinä kanssaihmistesi kärsimyksistä? Entä jos miksi sinä tai minä saamme iskuja? Lyödäänkö meitä omien syntiemme tähden vai kärsimmekö syyttä?

Yhä yleistyvä kollektiivinen synti Suomenmaassa on luodun asettaminen tärkeimmälle paikalle Luojan ja Vapahtajan sijaan. Sen synnin seurauksista kärsivät lopulta kaikki siihen langenneet, eivätkä seuraukset ole pelkästään taloudellisia. Jumalattoman elämäntavan seuraukset ovat lopulta sen mukaisia.

On kuitenkin mahdollisuus kääntyä sen Jumalan puoleen, joka antaa syntejä anteeksi. On mahdollisuus tehdä parannus ja alkaa uusi elämä uskossa Jeesukseen. Hän sorretun vapauttaja ja köyhän tuki.

Jeesus vapauttaa suurimmista sortajista, synnistä, kadotuksesta ja saatanan vallasta. Samalla hän huolehtii myös lapsensa ajallisista tarpeista.

Päivän saarna 19.8. 2008 ti

Teksti Matteuksen evankeliumi 7: 12

" Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille. "

Omatunto on hyvän ja pahan tunto ihmisessä. Se kiittää sinua kun teet hyvin, ja moittii sinua kun teet pahoin.

Vaikka omatunto on Jumalan ihmiselle antama kyky erottaa toisistaan hyvä ja paha, ei se toimi aina oikein, sillä synti on sotkenut tämänkin lahjan.

Omatunto voi vaieta silloin kun sen pitäisi puhua, tai se saattaa äännellä ilman syytä tai antaa vääriä neuvoja.

Kristityn omatunto on sidottu Raamattuun. Sieltä saamme ohjeet, joihin omatuntonne tarttuu. Sanassaan Jeesus tiivistää Jumalan lain yhteen virkkeeseen:

" Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille. " Selkeä ohje, ja kuitenkin usein niin vaikea noudattaa, sillä oma rakkaudettomuus ja itsekkyyys tulevat salakavalasti väliin.

Kristitty tiedostaakin, että hänen pelastuksensa ei voi olla kiinni tämän käskyn täydellisestä noudattamisesta, vaan yksin Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa. Silti Jeesuksen käsky: " Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille, " on hyvä ja velvoittava. Kuitenkin omantunnon herääminen on Jumalan työ, ei ihmisen.

Rakas Jeesus, sinä tiedät missä tilassa omatuntonne on. Jos se on nukahtanut, herätä se. Jos se yliherkkä, anna meille leposi ja rauhasi. Jos omatuntonne toimii miten sattuu, johda se löytämään neuvonsa sinun sanastasi Raamatusta. Anna meidän kasvaa lapsinasi sinun armahtavaan rakkauteesi luottaen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Päivän saarna 20.8. 2008 ke

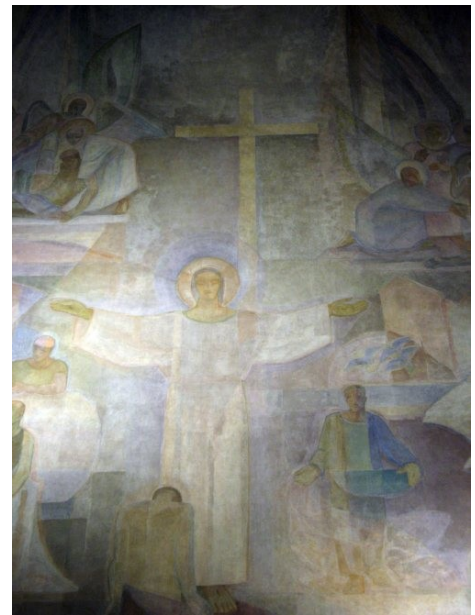
Teksti Psalmi 112:5

Hyvin käy sen, joka on armelias ja lainaa omastaan muille, sen, joka aina toimii oikeuden mukaan.

Jumalan siunaus on totta aivan erityisellä tavalla hänen lastensa kohdalla, vaikka hän antaakin aurinkonsa paistaa kaikille, niillekin jotka eivät välitä hänestä.

Jumalan siunaus on lahja, joka annetaan sille, joka ottaa vastaan hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Itse asiassa Jeesus on tämä siunaus. Hän on syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä jokaiselle, joka tulee hänen luokseen.

Jeesus kasvattaa jokaista hänen omakseen syntynyttä lastaan niin, että tämä tulee yhä enemmän Jeesuksen kaltaiseksi arvovalinnoiltaan ja elämäntavoiltaan, ei kuitenkaan pelastuksen ehtona, vaan sen seurauksena niin, että pyrkimys Jumalan tahdon noudattamiseen tulee yhä mieluisammaksi ja mielekkäämmän tuntuiseksi.

Jeesus puhuu lapsilleen myös köyhien auttamisesta ja oikeudenmukaisuuden noudattamisesta kaikessa. Jeesuksen opettama apostoli Paavali sanoo: "Varas älköön enää **varastako**, vaan tehkoon työtä ja ansaitkoon rehellisesti toimeentulonsa, niin että voi myös antaa tarpeessa olevalle." Ef.4: 28.

Mitä enemmän Jumalan vanhurskaus saa meissä sijaa elämämme eri alueilla, sitä onnellisemmaksi tulemme, eikä se ole väkinäistä teeskentelyä, vaan aitoa hyvää oloa. Saamme yhä varmemman tietoisuuden siitä, että elämämme on kokonaan Jumalan hallussa, eikä mikään voi järkyttää meitä, sillä hän on auttajamme. Rakas Jeesus, vie meidät yhä syvemmälle tuntemiseesi. Aamen.

Päivän saarna 21.8. 2008 to

Teksti Psalmi 112: 9

Oikeamielinen antaa avokätisesti köyhille, hän toimii aina vanhurskaasti ja kulkee pystyssä päin.

Mitä on siunaus? Se on Herran armoa sen elämässä, joka uskoo häneen hänen Poikansa Jeesuksen kautta ja tahtoo elää häntä kunnioittaen.

Oikeamielisyys versoo Jeesuksen tuntemisesta ja kasvusta siinä, sillä Jeesus on täynnä armoa ja totuutta. Väärämielisyys kasvaa siellä, missä pakoillaan Jeesusta ja hänen tuntemistaan, sillä silloin paetaan elävää armoa ja totuutta, joka valaisee sielumme pimeyden.

Oikeamielisyyden lisääntyminen ihmisessä on Jeesuksen valon lisääntymistä hänessä. Se saa aikaan myös yhä selkeämpää tietoisuutta lähiympäristössä ja koko ihmiskunnassa esiintyvistä kärsimyksistä, ja samalla oikeasta ja väärästä.

Tämä tietoisuus, joka on samalla oman puutteellisuuden ja jokapäiväisen armon tarpeen tiedostamista, herättää Jumalan herättämässä ihmisessä kasvavaa painetta tehdä jotain kanssaihminen auttamiseksi. Hänessä asuva Jeesuksen rakkaus toimii näin.

Jeesuksen läsnäolo synnyttää Jumalan lapsessa kaikille elämänalueille ulottuvaa kasvua. Hän saa ohjauksensa suoraan Jeesukselta rukoillen ja Raamatun sanan kautta. Hän saa yhä lisää rohkeutta kaikkeen elämiseensä.

Jumalan mittaamaton armo Jeesuksessa Kristuksessa on hänen elämänsä voimanlähde ja innoittaja, ja taivas hänen matkansa määrä.

Päivän saarna 22.8. 2008 pe

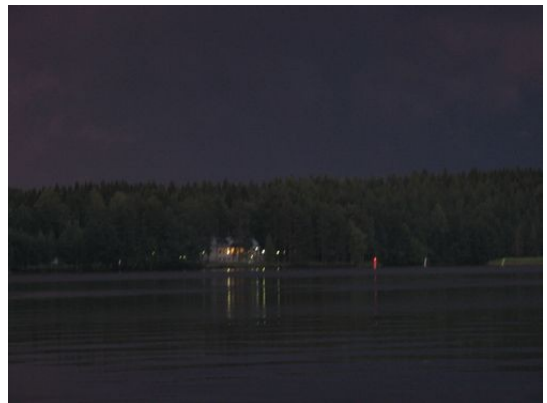
Teksti 1. Johanneksen kirje 3:16

Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Jeesus antoi henkensä meidän puolestamme. Samoin olemme me velvolliset panemaan henkemme alttiiksi veljemme puolesta.

Johanneksen evankeliumin ja Johanneksen kirjeiden kirjoittaja on sama henkilö, apostoli Johannes.

1. Johanneksen kirjeen 3:16 on kuin Johanneksen evankeliumin 3:16 välitöntä kommentointia ja rajua sellaista. Tämä pienoisevankeliumiksi kutsuttu ja rippikoulussa ulkoläksynä oleva kohta kuuluu seuraavasti:

” Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. ”

Voiko siis ajatella Johanneksen tarkoittavan: ” Kun kerran Jeesus pelasti teidät joutumasta helvettiin ja on luvannut viedä teidät kerran iankaikkiseen elämään, niin on aivan kohtuullista ja elämän ehto, että te osoitatte kanssakristityille rakkautta samalla mitalla.”

Johannes jatkaa ja sanoo:

” Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä? Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa. ” 1.Joh. 3:17-18.

Johannes siis väittää Jumalan meissä herättämän rakkauden kylmenevän, jos osoitamme sitä ainoastaan sanoissa ja puheissa mutta emme käytännössä auta kanssaveljiämme ja sisariamme, joiden näemme selvästi elävän köyhyydessä ja puutteessa.

Auttamasta kieltäytyminen tietää siis ennen pitkää hengellistä näivetystautia ja pahimmillaan kuolemaa. Suomessa on myös monia sisäisestä tyhjyydestä ja yksinäisyydestä kärsiviä, suorastaan itsensä hylätyksi kokevia kanssakristittyjä.

Onko siis niin, että ahneus ja mukavuudenhalu sammuttavat meissä Jumalan rakkauden liekkiä, juuri sitä josta Jeesus sanoi kristittyjen olevan tunnettuja?

Jeesus, armahda minua syntistä! Ohjaa minua lempeästi rakkaudellasi, elämään uskoani todeksi siinä kasvaen niin kuin sinä minua ohjaat ja anna rauhasi, niin etten vajoa suorittamiseen ja lain alle, vaan että saan elää kristittynä vapaudessasi ja iloiten. Aamen.

Päivän saarna 23.8. 2008 la

Teksti 1.Johanneksen kirje 3: 18

Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa.

Voidakseen osoittaa rakkautta tarvitsee rakkaudelleen kohteen.

Hellät ja kauniit sanat ovat helppoja toisiinsa rakastuneiden kesken. Toisen rakastaminen avioliitossa osoittautuu kuitenkin enemmän kuin tunteiluksi. Kestääkseen se tarvitsee sanojen tueksi tekoja, joista ensimmäinen on uskollisuus.

Vielä tarvitaan molemminpuolista käytännön huomioon ottamista, tukemista ja auttamista. Avioliiton rakkaus elää teoistaan, ja tunteet seuraavat perässä. Teko on sekin, että toisen kiukutellessa ei tuomitse tätä, vaan antaa toisen kiukun tulla ja mennä.

Tunteet vaikuttavat olevan tärkeitä monille myös suhteessa Jumalaan. Suorastaan etsitään tunnekokemuksia. Tunteiden lisäksi tarvitsemme kuitenkin myös juurevaa kasvua, jossa päästään aidosti lähemmäs sekä Jumalaa että ihmisiä.

Jumala on sitonut yhteen suhteemme häneen ja suhteemme kanssaihmiin. Erytisen läheisiä meille ovat vielä he, joita usko yhdistää meihin. Sen minkä teemme lähimmäisillemme, teemme Jeesukselle. Sen minkä jätämme tekemättä lähimmäiselle, jätämme tekemättä myös Jeesukselle.

Jeesus tahtoo meidän lastensa kasvavan yhä kokonaisemmiksi ja kokonaisvaltaisemmiksi. Jeesus tahtoo, että usko häneen on läsnä niin meidän tahdossamme kuin myös siinä mitä tunnemme ja teemme.

Kasvussa siihen, että uskosta Jeesukseen tulee meille elämäntapa, tarvitsemme joka päivä anteeksiantamusta ja armoa, sillä olemme lapsinasikin syntisiä ja puutteellisia.

Rakas Jeesus, tällainen minä olen, heikko ja vajavainen lapsesi, joka ei osaa itse edes tulla eikä mennä. Kiitos että suhteeni sinuun perustuu ja lepää yksin sinun äärettömän armosi ja voimasi varassa.

Vaikuta sinä minussa kasvua niin, että antamasi uskon ymmärrys on vähä vähältä läsnä enemmän asenteissani ja teoissani. Rakenna minussa yhä voimakkaampi uskon kuuliaisuus sinua kohtaan. Kiitos että se vähän kerrassaan toteutuu. Amen.

Päivän saarna 24.8. 2008 su

Teksti Psalmi 65:2-6,9

Sinua, Jumala, me ylistämme Siionissa! Me täytämme lupaukset, jotka annoimme sinulle, sillä sinä kuulet rukouksen. Sinun luoksesi kaikki ihmiset tulevat.

Syntimme ovat meille liian raskaat, mutta sinä annat ne anteeksi.

Autuas se, jonka sinä valitset! Hän saa tulla luoksesi ja asua pyhäkössäsi. Ravitse meidät huoneesi antimilla, temppelesi pyhyydellä!

Mahtavilla teoilla sinä, Jumalamme, vastaat meille, sinä siunaat ja autat meitä. Sinuun luottavat kaikki maan ääret ja kaukaiset meren rannat.

Olipa kerran kuningas, joka päätti ilahduttaa kansaansa, jonka hän näki elävän usein ankarissa olosuhteissa nälän ja tautien ollessa tuttu vieras monessa kodissa.

Kuningas säätöi lain, jonka mukaan jokainen, joka vain tahtoi, sai muuttaa ilmaiseksi hänen parhaille maille rakennettavaan kylään, josta ei tulisi puuttumaan leipää eikä mitään muutakaan siitä mitä elämiseen ja terveyteen tarvittaisiin, ja jossa jokaisella perheellä olisi tilava talo ja vielä oma sauna lammen rannalla.

Kuninkaan säätämä laki luettiin valtakunnan jokaisessa kaupungissa tiedoksi kaikille. Hallitsija odotti innoissaan lähettiläidensä paluuta kuullakseen mitä uudesta laista ajateltiin. Kaikkien lain kuuluttajien palattua kuningas kutsui heidät luokseen. " Olkaa hyvät, kuka haluaa kertoa ensimmäisenä? " kysyi kuningas.

Salissa tuli aivan hiljaista. Kun hiljaisuus vain jatkui ja jatkui niin viimein kuningas määräsi: " Pääkaupungin lähettiläs kertokoon ensimmäisenä." " Majesteetti, aloitti lähettiläs, ehkä on vielä liian aikaista sanoa mitään varmaa. Voi hyvinkin olla, että.... " Lähettiläs puhui kiertäen ja kaartuen , eikä hänen sanoistaan päässyt selville mitä hän oikein tarkoitti.

Muutkin lähettiläät antoivat moniselitteisen vastauksen. Kuningas, joka tunsu hyvin kaikki lähettilänsä, arvasi ettei kaikki ollut mennyt niin kuin hän oli toivonut. " Puhukaa suoraan, eihän teidän äskeisistä sanoistanne ota kukaan selvää, " sanoi kuningas.

Silloin pääkaupungin lähettiläs avasi suunsa ja lausui: " Hyvä on, majesteetti, mutta te ette välttämättä pidä kuulemastanne. Torille oli kokoontunut lähes koko kaupungin väki. Lopetettuani lain lukemisen tori täyttyi puheensorinasta. Kuului epäileviä ääniä, sellaisia, että tämän täytyy

olla ansa, jolla kuningas aikoo kietoa kansansa orjuuteen, lupaa hyvää ja panee köyhän kirjoittamaan nimensä sopimukseen jossa tämä huomaamattaan myy itsensä orjaksi. Joku taas sanoi että kylä on metku, jolla hyväosaisille annetaan lisää köyhien kustannuksella. Monet epäilivät koko asian todenperäisyyttä. Se tuntui liian hyvältä ollakseen totta. Muidenkin kaupunkien lähettiläät ketoivat samankaltaisia viestejä.

Listoihin, joihin muuttoon halukkaat saivat kirjoittaa nimensä, oli kertynyt koko valtakunnasta vai seitsemän nimeä. ” Vain seitsemän perhettä! ” huokasi kuningas. ” Onko uusi lakini teistä, hyvät lähettilääni niin huono? ” ” Majesteetti, laki on hyvä, mutta ankaraan elämään tottuneen on vaikea ottaa vastaan niin paljon hyvää. Hän ei usko sitä todeksi,” vastasi pääkaupungin lähettiläs. Samaa vakuuttivat toisetkin lähettiläät.

Kuningas päätti silti pitää lain voimassa niiden seitsemän tähden , jotka olivat siihen uskoneet. Hän rakennutti upealle paikalle viljavan jokilaakson lehtipuiseen rinteeseen seitsemän kaunista taloa sekä upeita puistoja ja hedelmätarhoja. Vilja lainehti jokea reunustavilla pelloilla. Jokaiseen taloon kuului oma sauna kirkasvetisen lammen rannalla.

Kylässä oli myös oma koulu ja kauppaapuoti, josta sai edullisesti kaikkea mitä kodeissa ja elämisessä yleensä tarvittiin. Oma sairaalakin kylässä oli. Kaikki oli valtakunnan parhaiden arkkitehtien suunnittelemaa ja etevimpien rakentajien toteuttamaa.

Kylään muuttaneet perheet olivat aivan ihastuksissaan. Nyt heiltä ei puuttunut mitään, ja lain mukaan he ja heidän lapsensa saivat asua kylässä niin pitkään kuin halusivat, vaikka loppuelämänsä.

Kun kylän asukkaita kävi muualla valtakunnassa heitä kysyttiin millaisessa orjuudessa he oikein elivät. Vaikka asukkaat kuinka vakuuttivat muille kylän erinomaisuutta ja ihanuutta, ei heitä uskottu, vaan heidän väitettiin sanovan niin peläten henkensä menettämistä. Jotkut sanoivat kylän asukkaiden olevan kuninkaan lahjomia jotta tämän kannatus lisääntyisi.

Siitä huolimatta että kylän asukkaat pyysivät tapaamiaan ihmisiä itse tulemaan ja katsomaan, nämä kieltäytyivät joitain harvoja lukuun ottamatta. Pelättiin näet leimautumista kylän ja sen väen ystäviksi ja joutumista pilkatuksi kylän asukkaiden lailla. Sen sijaan niistä harvoista, jotka lähtivät kylään tutustumaan, useimmat jäivät siltä seisomalta sinne asumaan. Heistä kansalla oli tapana puhua höyrähtäneinä tai suden suuhun joutuneina.

Kuningas oli ihmeissään kansansa suhtautumisesta ihanaan kylään ja sen asukkaisiin, mutta minkä hän sille mahtoi. Mielessään hän suri kansansa kovasydämisyyttä, mutta myös sydämessään iloitsi niistä, jotka olivat uskoneet hänen hyvään lakiinsa ja päätökseensä.

Rakas taivaan Isä, suo ettemme epäile hyviä lahjojasi, jokapäiväistä osallisuutta kaikesta huolenpidostasi ja syntien anteeksisaamisesta Jeesusksessa Kristuksessa. Suo meille usko ottaa ne iloiten vastaan ihmisten arvostelua pelkäämättä.

Päivän saarna 25.8. 2008 ma

Teksti Psalmi 92:2

Hyvä on kiittää Herraa, laulaa ylistystä sinun nimellesi, Korkein.

Kun haluat virkistyä, ei sinun välttämättä tarvitse lähteä ulkomaanmatkalle. Se riittää että hiljennyt mielessäsi omassa kodissasi ja kohotat ajatuksesi Jeesuksen puoleen siinä uskossa, että hän rakastaa sinua ja on antanut kaikki syntisi anteeksi.

Lepää Jeesuksen kasvojen edessä ja kiitä häntä ja ylistä häntä hiljaa mielessäsi. Ota vastaan hänen rakkauttaan varmana siitä että se kuuluu sinulle. Olethan rakas Jeesuksen oma lapsi, jonka hän on synnyttänyt valtakuntaansa verensä voimalla ja Pyhän Henkensä uudistuksen kautta.

Usko että sinä ja kaikki elämäsi asiat ovat täysin Jeesuksen huolenpidossa niin että sinä saat lopettaa huolehtimisen ja murehtimisen. Ylistäminen ja kiittäminen auttaa sinua uskomaan Jeesuksen läsnäoloon sinussa ja koko elämässäsi. Se vahvistaa sinua, ja Jeesus ja taivaan Isä iloitsevat sinun kanssasi.

Ylistys on vuorovaikutusta, jossa sinä puhut Jumalalle ja hän sinulle. Jumalan kirkkaus ja voima ympäröivät sinut olosuhteista riippumatta ja huomaat olosi levänneeksi kuin rentouttavan loman jälkeen.

Jeesus, kiitos että hyvytesi ympäröi kaikkia lapsiasi joka hetki. Kiitos ylitsevuotavasta rakkaudestasi. Kiitos ylistämisen lahjasta, jolla saamme osoittaa sinulle kiitollisuutta ja kunnioitusta ja kokea hellää läheisyyttäsi ja ihmeellistä voimaasi.

Päivän saarna 26.8. 2008 ti

Teksti Psalmi 147:1

Halleluja! Hyvä on Jumalaamme sävelin kiittää, ihanaa on virittää ylistyslaulu!

Tunnetko sinä Jumalaa, elävää Raamatun Jumalaa?

Jos et vielä tunne häntä, niin hänen Poikansa Jeesus Kristus neuvoo sinulle tien Jumalan luo. Jeesus sanoo: ” Ei kukaan tule Isän luo muutoin kuin minun kauttani.”

Vain Jeesus voi antaa sinulle sinun syntisi anteeksi. Siksi Jeesus on ainut tie Jumalan luo, sillä synti erottaa meidät Isästä. Kun sanot Jeesukselle: ” Neuvo minulle tie Jumalan luo”, niin jonain hetkenä huomaat niin tapahtuneen.

Sinusta on tullut Isän oma lapsi, joka on osallinen hänen kaikesta huolenpidostaan. Saat myös varmuuden siitä, että näin on. Kun Pyhän Henki saa kasvattaa sinua Isän ja Pojan tuntemisessa, huomaat yhä selkeämmin koko elämäsi olevan turvallisesti hänen käsissään.

Tästä tietoisuudesta sinussa versoo kuin huomaamatta kiitollisuus Isää ja Poikaa kohtaan, ja se kohoaa yhä enemmän hiljaisena ylistyksenä Jumalalle, joka rakastaa sinua pyyteettömällä rakkaudella iankaikkisesti, joka ei koskaan hylkää sinua ja neuvoo sinua armossaan ja totuudessaan uskollisesti eteenpäin.

Päivän saarna 27.8. 2008 ke

Teksti Psalmi 136: 25-26

Hän antaa ravinnon kaikille luoduille. Iäti kestää hänen armonsaa!
Kiittäkää taivaan Jumalaa! Iäti kestää hänen armonsaa!

Raamatun Jumala on sittenkin se, joka hallitsee luomaansa maailmaa.

Se, joka ei suostu Jumalan hallintavaltaan, jää lopulta yksin ja tuhoutuu, mutta se, joka nöyrtyy hänen edessään ja antaa elämänsä hänen johdatettavakseen, on siunattu taivaasta.

Jumala kuulee lastensa rukoukset. Vaikka jokin asia näyttäisi inhimillisesti mahdottomalta, on se Jumalalle mahdollista, myös maan kasvulle suotuisat ilmat. Ennen kaikkea Jumalan armo pysyy iankaikkisesti hänen lastensa omana, myös sinun, jos tahdot tulla hänen lapsekseen uskomalla Jeesukseen.

Nykyinen taivas ja maa tulevat kerran katoamaan, mutta Jumalan armo pysyy iankaikkisesti, niin myös jokainen hänen armoonsa turvautuva on kerran iankaikkisesti perillä uudessa maailmassa, jonka Jumala tulee luomaan.

Jumalan armo on suurinta mitä meille on annettu, sillä se vapauttaa vastaanottajansa syntien rangaistuksesta, kadotuksesta ja kuolemasta. Jeesus, anna meille kärsivällisyyttä kiittää sinua kaikkina elämämme päivinä.

Päivän saarna 28.8. 2008 to

Teksti Jesaja 24: 14- 15

Jäljelle jääneet aloittavat ylistyksen, he iloitsevat ääneen Herran suuruudesta. Huutakaa siis lännessä ja vastatkaa huutoon aamunkoiton suunnalta, kunnioittakaa Herraa.

Herra, niinkö lopulta käy, että vain vähän ihmisiä tulee jäämään jäljelle, ja että vasta he aloittavat ylistyksen sinulle?

Herra, miten me olemmekaan tyhmiä!

Valheellisuudessamme ja suuruudenhulluudessamme kuvittelemme voivamme rakentaa kestäväen tulevaisuuden ilman sinua, emmekä suostu tajuamaan kuolevaisuuttamme.

Herra, emme myöskään suostu näkemään, että vallan- ja rahanhimossamme olemme valmiit tuhoamaan toisemme ja elämän edellytykset maan päältä.

Herra, niinkö se on, että me itse, sinun armoasi väheksyvä ja sinun kunnioitustasi karttava ihmiskunta, tuhoamme toisemme perin juurin. Ja vasta se pieni joukko, joka on jäänyt jäljelle suuresta hävityksestä, kohottaa sinulle ylistyslaulun. *

Herra, miksi sinua ei nyt ylistetä, vaan vaahdotaan ihmisen olematonta suuruutta ja palvotaan katoavia haavekuvia. Sillä mitä muuta ovat epäjumalaksi nostetetut maallinen rikkaus ja valta, maine ja kunnia.

Herra, miksi me olemme niin tyhmiä, että olemme valmiit kääntämään selkämme sinulle, joka olet rakastanut meitä kuolemaan asti. Sinä niin haluaisit tulla ja pelastaa meidät valheen vallasta, kuolemasta, saatanasta ja kadotuksesta ja antaa meille lahjaksi valtakunnan, joka pysyy iankaikkisesti.

Herra, siksikö niin moni pakenee ja välttelee sinua, että oman sydämen ylpeä uhma saa sitä hallita.

Herra Jeesus, armahda meitä ja vie meidät valoosi. Anna meille katuva ja nöyrä sydän, niin ettemme enää kulje ohi pelastuksesi, jonka olet valmistanut meille kuolemalla ristillä syntiemme sovituksesi. Aamen.

* Jesaja 24:13

Päivän saarna 29.8. 2008 pe

Teksti 2. Korinttolaiskirje 9: 6-7

Muistakaa tämä: joka niukasti kylvää, se niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää. Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.

Kumpe Kaikkosen vaimo oli saanut houkutelluksi miehensä kirkkoon pitkästä, pitkästä aikaa. Noheviinsa Maikki hoputti Kumpea sunnuntaiaamuna laittautumaan liikkeelle ettei vain oltaisi myöhässä.

” No mikäs mennessä kun on uusi Geetee alla! ” riemuitsi Kumpe. Vaimolleen ilmинеeraamatta hän ajatteli paremmaksi olla kertomatta tälle kirkkoon myöntymisensä suureksi syyksi halun näyttää tutuille tuliterää kaaraansa. Ties vaikka heitä näkisi kirkkoreisulla tai voisi paluumatkalla poiketa parin perhetutun pihassa.

Kieltämättä auto kiitteli upeasti molemmilla kyljillään ja pakoputkesta kantautuvat desibelit kertoivat sävyllään voimasta konepellin alla. Pian upouusi kulkupeli kuljetti Kaikkosen pariskunnan kirkonmäen parkkiin.

Kumpen pää pyöri sinne ja takaisin, mutta tuttuja ei nyt näkynyt. ” No, ollaanhan tässä ensimmäisten joukossa. Vielä tulee väkeä kirkonmenoihin, ” tuumasi Kumpe mielessään. Niin kävikin. Oli syyskuun alku ja lähetyksaihe kokosi seurakuntalaisia runsain määrin jumalanpalvelukseen ja lähetyslounaalle sen jälkeen.

Pian urut soivat ja seurakunta lauloi tuttuja virsiä innolla. Kumpekin huomasi tapailevansa mielessään: ” Totuuden Henki, johda sinä meitä...” Sitten alkoi saarna ja teemana oli Jumalan huolenpito. Saarnaajana oli tuttu eläkerovasti ja kumpikin Kaikkosista kuunteli korvat höröllä huumorilla höystettyä puhetta, jossa otettiin kantaa myös lähetystyön tukemiseen rahavaroin.” ” ...Joka niukasti kylvää, se niukasti niittää ja joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää...” kuulivat Kaikkoset rovestin lukevan Raamatusta.

Niin tultiin kolehtiin ja se kerättiin tietysti lähetykselle. Haavin lähestymistä odotellessaan Kaikkosista Maikki kahisutteli kämmenensä 10 euron seteleitä. Kumpella taskunpohjalta osui joitakin 20 sentin kolikoita.

” Mitäs sinä pihtaat! ” kuiskasi rouva Kaikkonen miehelleen. ” Kalliiseen autoon oli kyllä varaa mutta lähetykselle vain ropoja. ” ” Äläs nyt, puhisi herra Kaikkonen takaisin. ” sain vanhasta hyvän hinnan vaihdossa... ja ajathan sillä sinäkin. ” ” Hyss! ” suhisi rouva Kaikkonen. Raps ja kops, kolehdin kerääjä tuli ja meni.

Ennen pitkää kirkonkellot kumisivat kertoen jumalanpalveluksen päättymisestä ja väki jakaantui kirkon ovella lounaalle lähtijöihin ja kotiin suuntaaviin. Heidän joukossaan olivat Kaikkosetkin ja Kumpe käynnisti auton ja se murisi jälleen korviahivelevästi. Jotkin päät kääntyivät seuraamaan kun Kaikkosten kaara kääntyi parkista tielle.

Silloin muheva moottorin kumu äkkiä katkesi kuin veitsellä leikaten. ” No mikä sille nyt tuli? ” hämmästyi Kumpe äänessään syvää epäuskoisuutta. ” Ja vielä tässä kaikkien katsoessa! ” hän jatkoi ja pyöritti starttia vimmatusti. Mutta ei, uuden kiiltoa kimalteleva kaara pysyi mykkänä ja elottomana, ja se piti hinata korjaamon pihaan.

Kävi niin, ettei Kaikkosten kaarasta ollut oikeastaan kuin riesaa. Se sammui jatkossakin milloin mihinkin ja väliillä siitä katosivat valot ja väliillä mittaritaulu ei herännyt elolle ollenkaan. Liikkeessä kerrottiin uusissa malleissa olevan joskus lastentauteja, ja ehdotettiin vaihtoa pian saataville tulevaan seuraavan vuoden malliin pienellä väilirahalla.

”Hah hah! ” sanoi silloin Kumpe katkerasti.

Päivän saarna 30.8. 2008 la

Teksti 2.Korinttolaiskirje 9:8

Hänellä on teille annettavana runsaasti kaikkia lahjoja, niin että teillä on aina kaikki mitä tarvitsette ja voitte tehdä runsaasti kaikkea hyvää.

Yläkoulun uskontotunnilla käsiteltiin kehitysmaiden tilannetta ja sitä mitä me Suomessa voisimme tehdä niiden asukkaiden auttamiseksi.

Liisa viittasi ja sai luvan vastata. ” Voisimme lähettää vanhoja vaatteita.” ”Hyvä, entä vielä?” kysyi opettaja. ” Voisi lähteä itse auttamaan, jos on sopiva ammatti, vaikka kirvesmies, niin rakentamaan taloja, ” vastasi Topi. ” Voi lähettää rahaa niin köyhät saavat ostaa sillä ruokaa, ” sanoi Katja.

” En tajua miksi pitäisi antaa sinne rahaa. Onhan Suomessakin köyhiä, ja epäilen vahvasti menisivätkö rahat edes perille, ” protestoi Ville. ” Oikein hyviä ajatuksia teillä kaikilla, ” kannusti opettaja. ” Ja on hyvä tehdä myös Villen kysymys. Tarkastellaanpa nyt tilannetta Suomessa ja esimerkiksi Afrikan Eritreassa.”

” Ville, miettkö koskaan paljonko käytät rahaa vaatteisiin? ” ” Ville vähän hämillään: ” Tuota, äidin kanssahan niitä vaatteita on useimmiten ostettu.. ” ”Tsihihii! ” Luokassa jotkut oppilaat tirskuivat kuullessaan Villen mainitsevan äidin. ” No no, yksinkö te muut aina käytte vaateostoksilla? ” opettaja toppuutteli. Luokassa tuli hiljaista ja Ville jatkoi vähän punastuneena: ” En ole ihan varma, mutta kouluvaatteisiin meni varmaan ainakin 130 euroa.”

” Entä paljonko rahaa vaatteisiin teillä muilla menee? ” jatkoi opettaja kyselemistään. Tultiin tulokseen että vuodessa useimmilla luokan oppilailla vaateostokseen kului helposti satoja euroja, paitsi jos löysi kirpparilta kivoja vaatteita. ” No niin, siirrytäänpä nyt Afrikkaan ja siellä Eritreaan, ” johdatteli opettaja keskustelua. Siellä kouluun pääsemiseksi tarvitaan koulupuku. Onhan sitä paitsi oppilailla täälläkin vaatteet yllään.” Jälleen pientä tirsakuntaa luokassa.

” Kysymys on todellinen, ” jatkoi opettaja. ” Koulupuku on pakko hankkia, ja moni lapsi ei pääse kouluun kun perheellä ei ole siihen varaa. Arvioikaapa mitä sellainen maksaa, ” kysyi opettaja. Luokassa tuli hiljaista. Kukaan ei halunnut leimautua tietämättömäksi. ” ” No, avataanpa nyt nettiyhteys sivuille www.toisenlainenlahja.fi. Se on osa Kirkon Ulkomaanavun sivustoa.”

” No niin, sivun vasemmassa yläkulmassa on aiheena koulupuku. Paljonko sellainen tulee maksamaan? Vastaisitko sinä Ville. ” ” Ville hämmästyneenä: ” Vain 5 euroa! ” ” Mitä Suomessa saa viidellä eurolla? ” kysyi opettaja. ” Käy kerran hampurilaisbaarissa, ” sanoi siihen Taina, joka oli ollut siihen saakka hiljaa. ” Ei riitä, kommentoivat kuorossa luokan pojat. ” Menee helposti yli kymmenen euroa! ”

No, Ville, vieläkö olet sitä mieltä ettei meidän kannata eikä meillä ole mahdollisuuksia auttaa kehitysmaiden asukkaita? ” kysyi opettaja. ” Täytyy harkita, ” sanoi Ville kuin aikaisempaa kantaansa puolustellen. ” Ymmärrän sinua Ville, ” rohkaisi opettaja. ” Oman mielipiteen muuttaminen ei ole helppoa. Siihen tarvitaan aikaa ja harkintaa.”

Opettaja esitteli kirkkomme avustusjärjestöä Kirkon Ulkomaanapu ja totesi sen olevan luotettava annettun avun perilletoimittaja. Opettaja herätteli luokassaan lisää kipinöitä avustamiseen, ja eräs oppilaissa herännyt idea oli jättää kerran kuussa hampurilainen väliin ja antaa Kirkon Ulkomaanavun kautta toisenlainen lahja Afrikkaan.

Rakas Jeesus, auta meitä näkemään miten hyvin meillä on niin moni asia ja antamaan omastamme heille, joilta puuttuu lähes kaikki. Auta meitä tekemään valintoja ja antamaan yltäkylläisyydestämme heille, jotka myös ovat laillamme kuvaksesi luotuja ihmislapsia.

Päivän saarna 31.8. 2008 su

Teksti Luukkaan evankeliumi 10: 38-42

Martalla oli sisar, Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan.

Martalla oli kädet täynnä työtä vieraita palvellessaan, ja siksi hän tuli sanomaan:

"Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni jättää kaikki työt minun tehtäväkseni? Sano hänelle, että hän auttaisi minua."

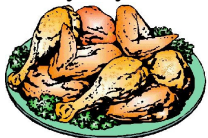
Mutta Herra vastasi: "Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois."

Meille kaikille lienee tuttu tilanne jolloin kotiimme on tulossa arvostamiamme vieraita. Puunataan kotia, järjestellään huonekaluja ja valmistellaan tarjottavia niin että hiki virtaa.

Kun sitten vieraat saapuvat niin joku perheenjäsenistä on alvariinsa liikkeellä palvellen vieraita tuoden ja vieden tarjottavia. Sinänsä arvokas ja hyvä asia, välttämätönkin, mutta jättää palvelevan osattomaksi ehkä tärkeistäkin kuulumisista.

Jeesus tiesi hyvin vieraanvaraisuuden tavat, jotka olivat 2000 jo vuotta sitten monimuotoiset, ja siksi hän ehdotti niihin kevennystä. ”

Tarpeellisia on vain yksi tarjottava. Se riittää oikein hyvin,” sanoi Jeesus Marian sisarelle Martalle, jolla oli täysi työ vieraiden palvelemisessa.

Tätä Jeesuksen neuvoa voimme mekin noudattaa kutsuessamme koteihimme vieraita. Onhan yksinkertaisuuden ohje korkeimmalta taholta annettu. Se vapauttaa meidät liiasta huolehtimisesta todelliseen keskusteluun ja toistemme kohtaamiseen ja kuuntelemiseen.

Jeesuksen voimme kutsua vieraaksemme vaikka heti, mutta huomaamme miten vaikeaa on keskittyä hänen kuuntelemiseensa. Ajatus lennähtää lehden lailla helposti milloin minnekin.

Siksi meidän on tarpeen rukoilla Jeesusta tekemään meille todella mieluisaksi viipyä hänen kanssaan kaikessa rauhassa. Sinänsä tällainen rukous tuntuu oudolta, onhan Jeesus meidän Vapahtajamme ja paras ystävämme.

Mutta niin vain on, että meille on usein helpompaa lähteä pian liikkeelle kertomaan Jeesuksesta kuin viettää rauhassa aikaa hänen kanssaan. Kuitenkin hän on elämämme keskus.

Rakas Jeesus, rauhoita kiireinen mielemme ja sydämemme. Tee meille rakkaaksi ja mieluisaksi viipyä luonasi Marian lailla ja vain olla lähelläsi sinua kuunnellen. Kiitos, että kuulet rukouksemme. Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

